

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 4554 van 7 december 2007
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Sri Lankaanse nationaliteit, op 24 augustus 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1 Het feitenrelaas van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Jaffna. U bent gehuwd in 1999 met (T. T.) en heeft geen kinderen. Eind juli 2001 werd uw schoonbroer door het Sri Lankaanse leger doodgeschoten omdat ze hem ervan verdachten banden te hebben met de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Enkele dagen later kwam het leger naar uw huis omdat ze vermoeden dat ook uw echtgenoot banden had met de LTTE. Uw echtgenoot was evenwel afwezig en hij vluchtte de volgende dag naar Mannar. Op 6 september 2001 vertrok hij naar België en vroeg vervolgens asiel aan. Het Sri Lankaanse leger kwam nogmaals navraag doen naar uw echtgenoot en u besloot uw regio te ontvluchten. De tweede week van september 2001 trok u in bij uw moeder en broer te Vavuniya. Vanaf oktober 2001 begon u les te geven op een privé-school. Vanwege de vredesgesprekken verbeterde de situatie. In augustus 2004 bezochten uw moeder en broer uw zus in Frankrijk, en keerden uiteindelijk niet terug naar Sri Lanka. In augustus 2005 verslechterde opnieuw de algemene situatie in Sri Lanka en soldaten van het Sri Lankaanse leger doorzochten uw huis. U stelde dat uw echtgenoot in het buitenland was en ze gingen weg. Nadien werd uw woning nog meermaals doorzocht door het Sri Lankaanse leger en werd u door hen ondervraagd. U begon zich onveilig te voelen en contacteerde uw echtgenoot. Met de hulp van een smokkelaar genaamd (N.) verliet u eind augustus 2005 Sri Lanka. U vroeg op 1 september

2005 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. In februari 2007 werd er een arrestatiebevel tegen uw echtgenoot uitgevaardigd op verdenking van lidmaatschap bij de LTTE. U vreest problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten omdat uw echtgenoot door hen gezocht wordt.

U legde volgende documenten voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag : uw geboorteakte (met Engelse en Nederlandse vertaling), uw huwelijksakte (met Engelse en Nederlandse vertaling), "warrant of arrest" voor uw echtgenoot (opgesteld 6 februari 2007), doktersattest betreffende uw behandeling voor posttraumatische stressstoornis, internetartikel over verwond familielid (18 november 2006; zoon van uw schoonzus) en kopies van brief met bijlagen van verwond familielid gericht aan ICRC."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027,19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

1 De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...) Vooreerst dient opgemerkt dat uw ingeroepen problemen voortvloeien uit de problemen die uw echtgenoot (T. T.) in Sri Lanka zou hebben gekend. Hij vroeg op 9 september 2001 asiel aan bij de Belgische autoriteiten omdat de Sri Lankaanse autoriteiten hem ervan verdachten banden te hebben met de LTTE. Het statuut van vluchteling werd uw echtgenoot zowel door Commissariaat-generaal (op 22 juni 2004) als door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (op 8 september 2005) geweigerd. Om uw ingeroepen vrees voor vervolging te staven legde u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal een originele "warrant of arrest" voor en verklaarde dat dit in februari 2007 tegen uw echtgenoot zou zijn uitgevaardigd omdat hij verdacht wordt van lidmaatschap bij de LTTE. Omdat uw echtgenoot gelinkt wordt aan de LTTE, zou ook voor u de situatie onveilig zijn in Sri Lanka (zie gehoorverslag CGVS p. 2 en 5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt evenwel dat het door u voorgelegde arrestatiebevel niet werd uitgevaardigd door de "District & Magistrate's Court" in Vavuniya en de naam, handtekening en de zegel van de District Judge onecht te zijn. Het voorgelegde arrestatiebevel is bijgevolg niet authentiek. U heeft dan ook bewust gepoogd de Belgische autoriteiten te misleiden om zodanig het statuut van vluchteling te worden toegekend. Deze voorgelegde vervalsing stelt dan ook uw asielaanvraag in een bedrieglijk daglicht.

Betreffende uw opgegeven reisweg en daarbij gehanteerde documenten legde u vage en tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de smokkelaar voor u een **paspoort maakte met uw pasfoto, maar onder een andere naam die u zich niet meer herinnerde** (zie gehoorverslag DVZ p. 14), terwijl u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk verklaarde dat er een **paspoort op uw naam** wordt opgemaakt (zie gehoorverslag CGVS p. 3 en 7). U weet niet met welk visum u gereisd bent, u kent de luchtvaartmaatschappij niet waarmee u Colombo verlaten hebt en weet u evenmin in welk land u bent toegekomen (zie gehoorverslag CGVS p. 3 en 8). Gezien de huidige strenge individuele grenscontroles, het uitreiken van een boarding-pass en de omstandige uitleg bij het nemen van een internationale vlucht, mag verwacht worden dat u meeruitleg kan verschaffen over uw reisweg en reisdocumenten. Verder is het weinig geloofwaardig dat uw paspoort (met uw identiteitsgegevens) zou zijn ingehouden door uw reisagent en u dit daarom niet kan voorleggen. Gevraagd naar uw identiteitskaart, stelde u dat dit document bij uw schoonvader te Jaffna zou liggen. U beloofde dit zo spoedig mogelijk over te maken, maar heden heeft het CGVS dit nog steeds niet ontvangen (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen uw verder

geloofwaardigheid en er rijst dan ook het vermoeden dat u uw identiteitsdocumenten voor de Belgische autoriteiten achterhoudt.

Verder dient opgemerkt dat u op geen enkele wijze kan staven dat u van 2000 tot 2005 in Sri Lanka verbleef en dus recentelijk uw land heeft verlaten. Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw werkzaamheden. Zo verklaarde u tijdens het gehoor van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u vanaf oktober 2001 les begon te geven in "MEC" (**Maths Education Centre**) te Vavuniya (zie gehoorverslag DVZ p. 13). Tijdens het gehoor op de Commissariaat-generaal beweerde u daarentegen van oktober 2001 tot augustus 2005 les te hebben gegeven aan het "**Navalan Institute**" te Vavuniya en stelde uitdrukkelijk geen andere werkzaamheden te hebben ontplooid (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Gevraagd of het "**Navalan Institute**" ook een andere benaming heeft, stelde u dat dit instituut voorheen wel een andere benaming had maar u niet meer wist dewelke (zie gehoorverslag CGVS p. 7-8). Deze uitleg is niet afdoende en ondermijnt uw opgegeven beroepsactiviteiten, dewelke u op geen enkele wijze kan staven.

Gezien bovenstaande vaststellingen en overeenkomstig het rechtsbeginsel "*fraus omnia corrumpit*" dient het Commissariaat-generaal dan ook uw asielaanvraag te verwerpen en een beslissing van weigering tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te nemen. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees en uw voorgehouden profiel. Deze ongeloofwaardigheid is van die aard dat het onmogelijk is om een correct beeld te vormen van uw activiteiten in het verleden, van uw positie of situatie in Sri Lanka. U bent er gezien bovenstaande opmerkingen dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De overige door u voorgelegde documenten (geboorteakte, huwelijksakte, doktersattest en beschrijving van de verwondingen dewelke de zoon van uw schoonzus in 2006 zou hebben opgelopen) vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen."

3.2 Verzoekster voert de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 52 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de zorgvuldigheidsverplichting en de motiveringsplicht. Verzoekster stelt eveneens dat het Commissariaat-generaal voor de Staatlozen en de Vluchtelingen (verder CGVS) een manifeste appreciatiefout gemaakt heeft.

Verzoekster betoogt dat de bestreden beslissing nalaat de wetsartikelen aan te geven waarop zij gesteund is, waardoor de beslissing berust op onvoldoende motieven, minstens op juridisch vlak. Er werd niet verduidelijkt om welke "Vluchtelingenconventie" het zou gaan, wat voor verzoekster een probleem vormt voor haar verdediging op juridisch vlak. Zij is van oordeel dat de beslissing niet formeel correct gemotiveerd is.

Verzoekster wijst erop dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen in het dossier van haar echtgenoot, dat thans nog hangende is voor de Raad van State, heeft gemeend dat er geen aanleiding was om hem de status van vluchteling nog toe te kennen, gelet op de gewijzigde situatie in Sri Lanka. Zij stelt dat er nochtans geen tegenstrijdigheden of bedrieglijkheden in zijn relaas te vinden waren en dat de situatie in Sri Lanka bovendien inmiddels verergerd is. Het feit dat het statuut van vluchteling aan haar echtgenoot geweigerd werd, kan volgens verzoekster dan ook geen afdoende argument zijn om haar aanvraag te verwerpen.

Wat betreft de vermeende valsheid van het "warrant of arrest", dat hen door een buurman of huisbaas toegezonden werd, haalt verzoekster aan dat het CGVS schijnt te veronderstellen dat er slechts één rechter in de "Court" of Vavunya is. Zij betoogt dat het mogelijk is dat een andere rechter het bevel uitvaardigde, ondertekende en er zijn zegel op plaatste en dat zij, in de veronderstelling dat het stuk vals zou zijn, geenszins op de hoogte was van enige valsheid.

Met betrekking tot de vaagheid over haar identiteitsdocumenten, verklaart verzoekster dat de smokkelaar voor alles zorgde en dat ze zelf nauwelijks de gelegenheid gehad heeft een blik te werpen op deze documenten.

Verzoekster meent dat zij wel degelijk aantoonde dat zij van 2000 tot 2005 in Sri Lanka verbleef en dat haar verklaringen consistent zijn.

3.3 Verzoekster legt ter zitting haar originele identiteitskaart neer, evenals een attest van de school waarvoor ze in de periode 2001-2005 beweert te hebben gewerkt.

3.4 De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (R.v.St., nr. 133.153, 25 juni 2004).

Aangaande de bewering dat het CGVS niet aangaf op welke wetsbepalingen de bestreden beslissing steunt, stelt de Raad vast dat in het concluderend gedeelte van de bestreden beslissing duidelijk aangegeven wordt dat verzoekster niet in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en zich evenmin kan beroepen op de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van diezelfde Vreemdelingenwet. De wettelijke bepalingen waarop de bestreden beslissing gestoeld zijn, werden zodoende op nadrukkelijke en afdoende wijze kenbaar gemaakt en verzoekster verkeerde aldus in de volle mogelijkheid om er kennis van te nemen en een relevant verweer te voeren.

Verzoeksters verklaringen betreffende het paspoort waarmee ze haar land van herkomst heeft verlaten zijn tegenstrijdig daar zij op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) verklaarde dat ze een paspoort had met haar foto maar onder een andere naam (administratief dossier, stuk 10, p. 14) terwijl ze op het CGVS verklaarde te hebben gereisd met een paspoort op haar eigen naam en geboortegegevens (administratief dossier, stuk 3, p. 3). Deze verklaringen zijn een negatieve indicatie voor haar geloofwaardigheid.

Inzake het neergelegde “warrant of arrest” weerlegt verzoekster de bestreden beslissing niet dienstig door de bewering “*dat het mogelijk is dat een andere rechter het bevel uitvaardigde, ondertekende en er zijn zegel op plaatste*” aangezien uit informatie, afkomstig van een objectieve bron, blijkt dat geen zaak met het referentienummer zoals aangegeven op het neergelegde “warrant of arrest” is gekend, noch dat er een rechter met die naam, handtekening en zegel gekend is in Vavuniya (administratief dossier, stuk 15, antwoorddocument Cedoca CL 2007-006w).

Verzoekster legt omtrent haar huwelijk bij het gehoor op DVZ verklaringen af die tegenstrijdig zijn met de door haar bijgebrachte documenten aangezien ze stelde op 12 september 1999 gehuwd te zijn in Jaffna (administratief dossier, stuk 10, p. 13) terwijl uit haar huwelijksakte (administratief dossier, map documenten, stuk 2) blijkt dat deze werd opgemaakt in het “District Colombo” en geregistreerd werd te Colombo (zie vermeldingen “Marriage Registrar Colombo.03”). De woonplaats van verzoekster en haar echtgenoot, zoals vermeld op deze huwelijksakte, is bovendien Dehiwala, dat blijkens voor iedereen toegankelijke informatie ten zuiden van Colombo is gelegen (http://en.wikipedia.org/wiki/Dehiwala-Mount_Lavinia; <http://www.mysrilanka.com/travel/lankamap/map/70n80e.htm>).

De door verzoekster ter zitting neergelegde documenten kunnen haar teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen. Verzoekster toont niet aan dat ze de originele identiteitskaart, afgeleverd op 13 juni 1995, overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/76, §1, derde lid, 3°, van de voormelde wet van 15 december 1980, niet eerder in de procedure kon meedelen. Het attest van het “Maths Education Center” van 8 oktober 2007 is evenmin dienstig om het gegrond karakter van het beroep aan te tonen aangezien (i) het attest uitgaat van het “Maths Education Center” waarvan verzoekster verklaarde dat dit de naam was van de school vooraleer ze er begon te werken in 2001 en ze, bovendien, op het CGVS slechts deze naam kon melden nadat zij een andere naam meedeelde en geconfronteerd werd met haar verklaringen op DVZ (administratief dossier, stuk 3, p. 8) (ii) het attest, dat blijkbaar op

officieel papier van de school werd opgesteld, geen adres of contactgegevens (telefoonnummer) vermeldt (iii) de inhoud een gesolliciteerd karakter vertoont.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster de bescherming van het land waarvan zij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

4.1 Verzoekster vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming.

4.2 De Raad stelt vast dat verzoekster geen andere elementen aanbrengt voor het verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus dan deze die de grondslag vormen van het asielrelaas. Verzoekster valt derhalve, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar verklaringen, niet onder de toepassing van de het bepaalde in artikel 48/4, §2, a) en b).

Verzoekster legt ter zitting eveneens artikelen neer met betrekking tot de huidige situatie waaruit afgeleid kan worden dat zij zich beroept op artikel 48/4, §2, c, van de voormelde wet van 15 december 1980.

Uit voor iedereen toegankelijke publieke bronnen blijkt dat er in de noordelijke en oostelijke provincies van Sri Lanka momenteel een gewapend conflict is. De situatie in de hoofdstad Colombo is daarentegen niet van die aard dat elke Tamil, louter omwille van zijn etnische origine, een reëel risico op ernstige schade loopt. Zakenmannen, politieke figuren, pro-Tamilactivisten en journalisten kunnen het doelwit zijn van gewelddadige acties (UNHCR, *Position on the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka*, december 2006, UNHCR Refworld, <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain?docid=459a1fcb2>). Het zijn hoofdzakelijk gegoede zakenlui, zowel van Tamil-afkomst als Moslims, die een risico lopen om slachtoffer te worden van ontvoeringen welke enkel de financiering van de Tamil-strijders tot doel hebben en losstaan van de politieke overtuigingen van de slachtoffers (International Crisis Group, *Sri Lanka's Human Rights Crisis, Asia Report N°135*, 14 juni 2007, <http://www.crisisgroup.org/home/index.cfm?id=4896&l=1>). De veiligheidsmaatregelen die van kracht zijn in Colombo, waaronder systematische veiligheids- en identiteitscontroles, en waarbij vooral na bomaanslagen strenge veiligheidsmaatregelen worden genomen, gelden ten aanzien van iedereen. Tamils van wie betrokkenheid bij de LTTE wordt vermoed lopen een groter risico op intimidatie of arrestatie (Ministerie van Buitenlandse zaken, Nederland, Ambtsberichten, *Algemeen Ambtsbericht Sri Lanka*, april 2007, <http://www.minbuza.nl>). Voor personen wiens asielaanvraag afgewezen werd en die gedwongen dienen terug te keren naar Sri Lanka, kan worden vastgesteld dat er door de autoriteiten een geijkte procedure gevolgd wordt. Slechts indien er tegen de teruggeleide persoon een arrestatiebevel bestaat of indien deze persoon in het verleden reeds door de autoriteiten verdacht werd omwille van banden met het LTTE, loopt hij het risico bij aankomst gearresteerd te worden, zoniet is hij of zij vrij om te gaan (UK Home Office, *Country of Origin Information Report Sri Lanka*, 4 september 2007, p. 160-161, <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs07/sri-lanka-100907.doc>).

Verzoekster beschikt aldus over een intern vluchtalternatief in Colombo aangezien ze er ten tijde van het aangaan van haar huwelijk zeker verbleef (zie sub 3.4). Gelet op het bestaan van voormeld intern vluchtalternatief, is het verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel 48/4, §2, c, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 7 december 2007 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.